

حهيران

سه رچاوه: سايتي كاك هيدى

وتوويز ده گه ل عه لى خزرى

هيدى: ره سوول نادري ده وتوويزيكي دا ده لى: "حهيران هى ده شتى هولير نييه، به لكوو له موكران را سهرى هه لداوه، نه وپش له لايه ن ژانوهه گوتراوه و هى پياوان نييه. حهيران شتيكي ژانويه (۱)". پيموايه نه و تانه ليكولينه وهيه كى قوول هه لده گرن و ناكري خيرا به سهراندا تپه رين. وهك شاره زايه كى نه و بواره حه ز ده كه م بوچوونى خوتم له سهر وته كانى ره سوول نادري بو ده ريري. نه و تانه هيج بنه مايه كى پنه ويان هه يه؟

عه لى خزرى: نه وه كه حهيران تايهت به ده شتى هولير يان ناوچه ي موكران بى، وهك وهى وايه بلين كاره ساته كان ههر له و دوو ناوچه يه ده قه ومين. من لام وايه حهيران وهك كاره ساتيكي ده كرى له هه موو شوينديك بغه ومى، به لام هه وا و شيوه ي چرين به ناوچه و هينديك تايه تمه نديى ناوچه وه، نال و گوريكي واى به سهر دادى كه له شوينديك پيى بگوتري لاوك، له جيه ك پيى بلين حهيران، له ههر يميك به هوره ناوبانگى دهريكا و له لايه ك به موورى ناو بهرن. نه وانه هه موويان له ناوه روک دا يه كن به لام له موسيكا دا هينديك جياوازيان هه يه كه نه وهش شتيكي سروش تيبه، چونكه نه و جياوازيه له زاراوه، جل و بهرگ و هينديك داب و نه ريتى ناوچه يى و ته نانهت دين و تايينيش دا له ناوچه جوربه جوربه كاندا وه بهرچا و دى. نه گه ر پروانينه خه ريته و نه خسه ي گشتيى كوردستان ده بينين له ناو نه و به شه له كوردستان كه به زاراوه ي كرمانجى ده دوين لاوك و لاوژهمان هه يه، له ناوه ندى كوردستان حهيران، له خوارووى كوردستان هوره و موور. له ناو باديينيان دا هوره نابيني، ههروهك له ناو جافاندا لاوك و لاوژه رمينى نييه و حهيران نانس، له ناوچه ي موكران له موور ناگه ن. هينديك تايه تمه نديى تريش هه ن، وهك: بوچ له و ناوه دا، بو وينه له ناوچه ي سوله يمانى كه له ناوه ندى كوردستان هه لكه وتووه، حهيران نه و رمينه ي نييه، يان له مه ليه ندى نه رده لان نه و بابته تا راده يه ك كه م ره نگه، ده گه رته وه سهر هينديك هوى سياسى و تايه تمه نديى ناوچه يى كه ره نگه له گه ل كesh و هه واى نه و وتوويزه يه ك نه گرنه وه و پيوستيان به ليدوانتيكى تر بى. ده توانين بلين حهيران و لاوك و هوره و موور و... له چوارچيوه دا يه كن. كاره ساتيكي قه وماوه، روداويك پرووى داوه، داد و هاوارنيكه له ده ست زولمى زالم، جه فای يار و مهرگى دلدار و دوورى له نيشتمان، يان تاسه و ناره زوويه كه، تاسه بار و ده ستكورتيك، وهك كوول و كو هه ليدهرتري. ناتوانين بلين نه و شتانه ههر له ده شتى هولير به دى ده كرين يان ته نيا له ناوچه ي موكران پيكنين. ده بى نه وه مان له بهر چاو بى كه حهيران هى سهرده ميكه كه نه و ناوچه له يه ك هه لپه رتراوانه يه ك بوون، يان نه و سنوره ناو ده وله تانه يان له نيواندا نه بووه و گه وره يى و چووكى

و گرینگی کاره سات، سنووری بلبوونوهه و ئه و بابه تانه ی دیاری کردوه. حهیران و لاوک و هوره و مووری هه ناوچه به کیش دروشم و نیشانه ی ناوچه ی خوی پنه یه و سهیریش نیبه حهیرانیک یان شوپنه واریکه ئه ده بی زاره کی ناوچه یه ک، به هوی جوانی و پوختی داریژتن و سهرنجراکیش بوونی ناوهرۆکه وه له ناوچه کانی تریش هه به شه قل و موری شوپنی خولقانی، بگوترینه وه. ئه و شه قل و موره ش ناپته به لگه یه کی جی متمانه بو ئه وه ی که بلین هه رچی حهیران یان لاوک و... به تایهت به فلان ناوچه و مه لبه نده. به شی دووه می پرسپاره که، ئه وه که کاک ره سووی نادری کوتوویه تی حهیران هه له لایه ن ژانوهه گوتراوه و له و سهیرتر حهیران کوتن کاری پیاوان نه بووه، وه ک نه قلله خوشه کانی ئه و به ریزه، ده بی زورتر جه فهنگ بی هه تا بوجووئیکی ته واو ئه قل په سندن. رهنگه بووبن، یان ئیستاش هه بن ژانیک حهیران بلین که دلنیام له چوار پارچه ی کوردستان راده یان ناگاته ده که س، به لام که س هه تا ئیستا نه شتی وای کوتووه، نه شتی وای بیستوه، کاک ره سوو به پشتیوانی کام سه رچاوه و کام نموونه و بنه ما ئه و قسه یه ده کا؟ با ولامی ئه و جه فهنگه ی کاک ره سوو به جه فهنگیک بده مه وه. ده لین دوو که س پیکه وه دانیشتبوون ترییان ده خوارد، یه کیان روانی ئه و پتر زاری زور زله و هیشوووه کان هه به ساغی هه لده گری و هه لیدینی و زاری بو داده پچکری و به خری روی ده هیلپته خواری و وه ک ریوی هه ر چوکه کانی ده دانه وه ده ر. تووره ده بی و ده لی کوا تری خواردن وا ده بی؟ ده نکه ده نکه بیخو! کابرا له کاتی کدا هیشووویه کی گوره تری هه لده گرت و خه ریک بوو زاری بو داده پچری، ولام ده دانه وه: ئه وه ی ئه توو ده لپی هه رمییه هه رمی!

ئه وه ی کاک ره سوو ده لی بالوره یه، حی بووکی یه، هه ی ته خته ته خته یه، هه وای مه شکه ژاندن، مانگالاولاندنه وه یه، لایه لایه ی منال و شینی مردوو و... یه، نه ک حهیران. له رابردوو دا، که کاک ره سوو باسی ده کا، هه ر که یخودا و پیاوی به ته مه ن حهیرانیان ده کوت. حاجی سمایلی کاکه لاولا پاش چوونه حه جیش حهیرانی ده کوت و له و که ش و هه وای سی چل سال له مه وه به ریش که س لپی به ئیراد نه ده گرت، له کاتی کدا هیچ پیاویک به دی ناکه ی بالوره یان هه وای مانگالاولاندنه وه ی، که تایهت به ژانه، کوتیته وه، یان وه ک شتیکی پیاوانه بیلیته وه. ته مه نی کاک ره سوو ئه و ئیزنه ده دا وه بیری بیته وه ئه و کاتی که گه نج بوو له هه موو کوری دیوه خان و مه جلیساندا ئه وه پیاوه به ته مه نه کان بوون وه ک کاریکی پیاوانه ی وپچوو حهیرانیان ده کوت و ورده قام و گورانیان به بابته ی گه نج و لاو و دمرووتان ده زانی. کاک ره سوو هه ر له بیروه وه ریبه کانی خویدا ده لی له فلان ئاواپی تووشی پیریزیک بووم که وا دیار بوو فه دیم حهزی له بابم کردبوو! لیم تووره بوو که بوچ بوومه ته شاپه ر و قامان ده لیم و ئه و کاره له بنه ماله ی من ناوه شپته وه. رهنگه که س وه ک کاک ره سوو نه توانی هه ر له ناوچه و ئاواپی و کوپره دیبه کانی لانی که م مه لبه ندی موکریان، ناوی ده یان حهیرانیژی به ناوبانگ دیاری بکا، به لام داخوا ده توانی ناوی چوار ژنی حهیرانیژی به ری که جگه له خوی که سی تر بیاناسی؟ له کوردستانی گه رمین که زیاتر له به شی کوپستان، کاریان له سه ر ئه و بابته تانه کردوه، بوچ هه تا ئه ورو که س شتیکی وه های به میشک دا نه هاتوو و کاک ره سوو له سه ر کام بنه ما وه ها شتیکی ده لی؟ رهنگه ئه وه که له حهیران دا ده لین: "ئه وه

كیژ دەلی... " كاك ره سووی هینایینه سەر ئەو باوەرە كە حەیران بابەتیکى ژنانه بى .منیش لام وایه حەیران خۆش بوو ژن كوتبای، بەلام ژنى كورد هەرچەند لەچاو ژنانى نەتەو هەوسپیه كان سەر بەستى زیاتر بووه، بەلام ههچكات ئەو سەر بەستى نەگه یو ته ئەو رادهیه كە لە مۆسیقا دا چالاكى هەبى. ئەگەر كۆل و كۆپه كى لە دەرووندا بووبى، بە بیانوى لاواندەو هەى منال، ئەگەر وىستوو یه تی رەخه بگرى و برق و كین پریژى بە بالۆره و ئەگەر وىستوو یه تی بە پریم دەروونى لە گرفته كانى بروحیى پاك بكاتهوه، بە ئاههنگى مەشكە ژاندىن سوكنایى هاتوو هەتئى. ژنى كورد زگماك هۆنەر بووه. ئەوهى ئەو لە لایه لایه و بالۆره و مەشكە ژاندىن و شینگیریى مردوو و... دا وهك هۆنراوه خولقاندوو یه تی، لە بارى ناوه رۆك و جوانیناسییه وه بى وینهیه و پیاوی كورد، لە كارى مۆسیقا دا، ئەو سوژه و دیاكتیکانهى لە ژن وه رگرتوو و ئەوه كە لە حەیراندا لە زمان كیژه وه ده گوترى، ئەمانه تداریه كه لە لایه ن پیاوه وه. ئەگینا ژن، ئەویش راسته وخۆ، كهى ئەو دەر فته ی بووه كه تواناییه كانى خۆى لە مۆسیقا دا، ئەویش لە سەر ده مێكدا كه تەنانەت بۆ پیاویش گۆرانى گوتن بە كاریكى سووك دانراوه، بپننیه مهیدانه وه؟

هیدی: تا ئیستا ئەوه ندهى لە سەر "بهیت" نووسراوه، لە سەر "حەیران" نەنووسراوه. چۆنه "بهیت" زیاتر لە "حەیران" ناوری ویدراوه ته وه؟

عەلى خزرى: هۆیه كهى جیاوازییه كه كه بهیت و حەیران هەیانە. لە كار لە بهیت دا، لیکۆلەر و توپژه هیندیک سەر هەودای بە دەست وه كه بزانی لە كام شوین وه دهست پى بكا و كارى چیه و ده بى چ بكا، بەلام لە حەیران دا ئەو سەر هەودایانه زۆر بە زهحمەت دەبیند رینه وه و ئەگه ریش دیترا نه وه هیند كورتن زوو ده گه نه گرپووچكه. زانیارییه كان كوت كوت و پرتك پرتكن و لە خستنه وه سەر په كدا، ئالۆزى و سەر شپواوى بەدى دهینن. بهیت بە سەر هاتیکه، رووداویكه، بە چوارچۆیه كهى دیاریكراو، هیندیک كاراكتیری ناسراوى كۆمه لایه تی و كەش و هەواى كۆلتوورى و ناوى كه سایه تی و شوین و ناوچه و هەرىم، لە بەر روناكى ئەو بە لگانه و بە یارمه تی ئەو زانیاریانه دۆزینه وهى كات و زه مان و سەر ده م ئاسانه، بەلام لە حەیران دا ئەو تواناییه نییه. سەر هراى ئەو مه به سته، مهیدانى كارى توپزینه وه له سەر بهیت گه لێك هه راوتر لە حەیرانه، سه باره ت به هیندیک فاك ت و بابە تی ئە ده بى یان كۆمه لئاسى ده كرى بچیه سوینى حەیران، لە كاتێكدا هەر لكێك لە ئە ده ب و هونەر و... ده توانى به شى خۆى لە بهیت دا به ئاسانى بدۆزینه وه. هەر به م هۆیه وه مه یل بۆ كار له سەر بهیت زۆر تره هه تا حەیران. دووه م بۆى هه یه حەیران تارىف نه كرابى و زۆر كهس نه زانى حەیران چیه و هەر به م هۆیه وه نه زانى ده بى له چى بگه رى؟ باشه ئەگەر حەیران بهیت یان به شیک له بهیت نه بى، ورده قام و گۆرانى نه بى، ئەدى ده بى چ بى؟ به داخه وه ئەو به لایه داوینى ئایشى گۆل و سوارۆ و گۆلى جوان و گه لو و ئازیزه و پاییزه و... یشى گرتوو و هەر تەنیا ئەوه نده ده گوترى ئەوانه(؟) باس لە دلدارى و دین و ئایین و جوانى سروشت ده كەن و پرایه وه، لە كاتێكدا ئەوه پرسىاریكى گرینگه؛ ئەو مه به ستانه ئەگەر قالىى داستانیان هەبا، به شپوهى بهیت یان ورده قام، زۆر ئاخربه خپرتەر ده بوون هه تا ئەو ده عبا یانه ی كه كهس نازانى له چ تۆو و تۆم و تۆره مه په كەن و بهرى چ دارێكن. به داخه وه سەر چاوه كانیش نه ك تەنیا رۆژ له گه ل رۆژ وشكتر ده بن و له

که می دهدن، به لکه تهنهت راسته قینه کانی ئیستا و سی چل ساله ی برابردوش هر له گوتره ئالوز ده کرین (وهک بوچوونی کاک ره سووی نادری.

هر له دنیای پیشکەوتووی ئه ورۆشدا کاتیک کاره ساتیک ده قهومی، چند تابه تمه ندیی شوین و پانتایی و بهربلاوی ده نگدانه وه و راده ی شوینگری ئه و کاره ساته دپاری ده کهن. له کاتیکدا به پیی مافی مروف و دهنگویه کی که ههیه ئاده میزاده کان به هر ره گز و رهنگ و دین و ئابین و زمانیک، یاسایه کی هاوبهش به چاویک ته ماشایان دهکا، هر رۆژ هزاران رووداو ده قهومی، هزاران ئینسان به هزاران هو ی به حق و ناحق ده کوژین و له ناو ده چن؛ له هیچ شوینیک کهس باسیان ناکا، به لام کاره ساتیکی زور چووک، یان بریندار بوون یان نه خوشیی که سیک ی به ناوبانگ، دنیا بو ی له ده هؤل دها و ده یته بنیشته خوشکه ی رادیو و ته له ویزیون و هه والئیرییه کانی سه راسه ری دونیا. کاتیک شتیک ده قهومی و یریاره بیته هه وال پووسته چند پرسیار ولامی روون و ئاشکرایان هه بی، یان بو ی دروست بکری. چی؟ که ی؟ بو؟ له کو ی؟ به هو ی چ کهس یان که ساتیکه وه؟ بو پارازتنی چ سوود و به رزه وه ندییه ک؟ سوود و زیانی کورت خایه ن و دریز خایه نی ئه و کاره چییه؟ به سوودی کام لایه ن و به زیانی کام لایه ن ته واو ده بی؟ چ هیزیکی خاوه ن ده سه لات به رزه وه ندیی له م کاره ساته دا پاریزراوه یان که وتووه ته مه ترسییه وه؟ و... زور شتی تریش که پئوه ندیان به م باسه وه نییه. که ده روانینه به یته کان، له چوارچیوه ی بنه مای به سه رهات یان لانی که م له به گرانندی رووداو و نیسیی کاره ساتدا، هیز و ده سه لاتی سیاسی، زور به زهقی ده بینی هیز و ده سه لاتیک که له سه رده می به دیه اتنی ئه و کاره ساته دا، ده سه لاتیکی ئاسایی نه بووه، ده سه لاتیکی خوایی بووه، ده سه لاتدار په رزینیکی میتافیزیکی له ده وه ره بووه، پالپشتی خو لقانی ئه م په نده کۆنه ی کوردی که ده لی: ده ستیک که نه توانی بییری ده بی ماچی بکه ی! هزاران هزار ته جروبه و نه زموونی تال و دلته زینه که بو ئاده میزادی ئه ورۆبی تهنهت له خه پالیشدا ناگونجی. ئه و ده سه لاته ئه وه نده سیبه ری له سه ر ژبانی خه لک قورس و دیار بووه که کایه کان بوونه کیو و رووداوه ئاسایی و چووکه کان بوون به ئه فسانه و حیماسه. مه به ستم ئه وه نییه له نرخ و باخی به یته کان که م بکه مه وه، نا، به لام دلنیا م زورچار ئه و نازایه تی و قاره مانه تییا نه به دنه و هیزی ده سه لاتداره کان شاخ و بالیان دراوه تی، عه لی به رده شانی له دیوه خانی ئاوه رحمان پاشای بابان بی ئه وه ی هیچ ده و و دوویه ک بدا که ئه و کات وهک نوژی عابد فه رزی دینی بووه، باشترین داها تی بووه و به شیک بووه له ده سه لات و ده سه لاتدار نازی کیشاوه. ئاشکرا به ئه و نازکیشانه سه بارهت به ئه ده بدوستیی پاشا نه بووه به لکه بو زلکردنه وه ی کاره چووکه کان و شاکارنوانندی کاره ئاسایییه کان بووه. به یته کان به باش و خهراپ و رووی جوان و دزیویانه وه به شیکی زور گرینگ له میژووی برابردوومان، به لام ئه وه به و مانایه نییه ئیمه له جه سته پیشکنیی ئه و باه تانه دا راسته قینه کان هه رچه ند تالیش بن نه بینین. له و جه سته پیشکنینه دا زور ده سه لاتدارمان وه به رچاو ده که ون که ریزیان بو خه لک داناوه و خوشه ویستی خه لکیش بوون.

بە يرواي من بەيت و بابەتەکانی تری وەک حەيران و لاوک و لاوژە و... (وەک مانا و ناوەرۆکیکی
شاراوە) ھەموو ھەر یەکن و ھەموو ھەر بەیتن! بەلام ھەر وەک ئاماژەى پى کرا لە دوو بەرەى
دەسەلاتدار و بێدەسەلاتدا ھەلکەوتوون. بەيت دەسەلاتى لە پشت بوو، بژار کراوە، چاوەدێرى کراوە،
خزمەت کراوە، بە باشترین شىو بە ھۆى وەستای لێزان و شارەزا رازاوەتەو، بەلام حەيران و ھېندىک
بابەتى تر بەرھەمى بێدەسەلات بوون؛ ناوەرۆک پرەمزاويیە، زمان زمانى ئاماژە و ئىشارەى،
کچەتیو حەيران دەکرى نازناوى گراوئى چرگەر و بيسەرى ھەمووى ئەو بابەتەنە بى، ھەر بۆيەش کار
لەسەر ئەو بابەتەنە کارىکى گرانی و ئەگەرىش ماون بە ھۆى سۆز و کوڵ و کوژتەنەى لە دلەو بوو کە
خولقینەرانىان کردوویانەتە ھەوئى کارەکەیان. خولقینەرى بەيت سەدان دۆسيە و بەلگە و تاوى
ئەسپى بەلاشى خەيالى لەبەر دەست دا بوو و چونکە پشتيشى بە دەسەلات گەرم بوو ھىچ
شەرمىکى لە کەس و ھىچ ترسىکى لە مەلا و شىخ نەبوو، بەلام خەلکى ئاسايى لە خولقاندنى
ئەدەبى زارەکى خۇشياندا سەدان کۆسپ و ھۆل و سنوورىان بەرھەلست بوو. لە پشت ھەرکام لەو
شۆپنەوارانە، وەک بەيت، رووداو و کارەساتىکى خۇش يان ناخۇش ئەبيندري. ئايشى گۆل بە
يارەخۇشەويستەکەى خۆى ھەلدەلئى کە کوژراوە و لەسەر بەردى تاتەشورئ درئ کراوە، سوارو لە
مەيدانى شەر کەوتوو و لە گۆمىلکە گۆمىلکەى خويندا دەگەوزئ و کەس نيە قومئىکى ئاو بە گەروو دابکا
و... لە پشت تەواوى ئەو سۆز و کوڵ و نالە و لاواندەوانە دا، سيبەرى بەسەرھاتى دلئەزئ يان ئەوينى
پاک و خاوين خۆى حاشار داوە کە دۆزینەوہيان گەلئک زەحمەتە.

(1) بەشى "ئەدەب و ھونەر"ى "کوردستان"، ژمارە ٣٧٤، ١٥ رەزبەرى ١٣٨٢ (٧ ئۆکتۆبرى ٢٠٠٢)،